

[Dagmar Andreassen.]

I dag har almindelige mennesker ikke fantasi til at forestille sig, at loven eksisterer — man skal ikke mere betale for at få et barn adopteret bort — og ordet „mellemand“ er holdt i så bred almindelighed, at enhver, der har noget at gøre med en adoption, kan komme ind under det. Man kan i god tro være „mellemand“ med de allerbedste hensigter og så alligevel være hjemfalden til straf.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Dagmar Andreassen: Har man adressen på en kvinde, der gerne vil bortadoptere et barn, og giver den til en familie, der gerne vil adoptere et barn, er man i henhold til den lov, jeg har stillet spørgsmål om, hjemfalden til straf.

Jeg ved ikke, hvor ofte loven har været i anvendelse de senere år, men jeg har kendskab til, at der i 1967 faldt 2 domme ved vestre landsret i Viborg. Det drejede sig om en mand og en kvinde, der havde videregivet adresser på finske mødre, der ville bortadoptere deres børn. I begge tilfælde blev de pågældende dømt skyldige, men den forskyldte straf bortfaldt på grund af ukendskab til loven. Så vidt jeg husker, blev den ene dom appelleret til højesteret af den offentlige anklager, og dér blev vedkommende frifundet.

Når jeg har ønsket loven tilpasset det samfund, vi lever i i dag, er det i håb om, at det kunne være med til at skabe en mere afslappet atmosfære om hele adoptions-spørgsmålet. Hvis den offentlige moral ikke fordømte de kvinder, der adopterer deres børn væk, og kaldte dem dårlige kvinder, så var der måske endnu nogen tilbage, hvis etik bedre kunne forliges med en bortadoption end med en abort, enten det nu drejer sig om en lovlig eller en ulovlig. Der kunne tænkes at være nogen endnu, der satte det kommende barns liv over deres eget afsavn, og de kvinder vil jeg gerne give en lettere vej til at gennemføre deres forehavende end den, der er i dag.

Hele vor adoptionslov synes at være et væld af paragraffer, der ikke rigtig giver plads for det menneskelige hensyn, selv om

det vel i grunden var det, paragrafferne skulle varetage.

Justitsministeren (Thestrup): I fortsættelse af min besvarelse af spørgsmålene fra fru Lene Bro i slutningen af sidste samling og fra fru Lis Møller i begyndelsen af denne samling kan jeg oplyse, at regeringen nu har nedsat et sagkyndigt udvalg med den opgave at foretage en gennemgang af adoptionsloven med særligt henblik på en eventuel ændring af reglerne om samtykke til adoption. Udvalget har endvidere fået til opgave at overveje en revision af loven af 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn.

Det spørgsmål, fru Dagmar Andreassen har rejst, er således taget op til overvejelse. I øvrigt er det sikkert rigtigt, som fru Dagmar Andreassen har antydnet, at de forhold, der i sin tid motiverede 1914-lovens gennemførelse, ikke længere er til stede, i hvert fald ikke fuldt ud. Bl. a. på grund af mødrehjælpens virksomhed er der ikke længere større risiko for, at privatpersoner mere eller mindre erhvervsmæssigt skal optræde som formidlere. På den anden side er der utvivlsomt stadig trang til, at der kan udøves en vis kontrol med sådan medvirken, således at formidling kun foretages af personer eller institutioner, som har mulighed for på forhånd at skaffe fyldestgørende oplysninger om parternes forhold. Derved får man størst mulig sikkerhed for, at adoptionen virkelig bliver til gavn for barnet. Jeg er naturligvis ikke blind for, at private mennesker uforvarende kan komme til at overtræde forbuddet mod at medvirke ved plejeanbringelse. Dette forhold tager man dog også hensyn til ved reglernes administration, idet tiltale kun rejses i mere grelle tilfælde.

Fru Dagmar Andreasens spørgsmål her i tinget kan måske bidrage til at udbrede kendskabet til disse regler i befolkningen, hvilket jeg kun kan hilse med tilfredshed.

Dagmar Andreassen: Jeg siger tak for redegørelsen; jeg er glad for, at 1914-loven er til behandling i det udvalg, der er nedsat.

Jeg ved godt, at vi har stillet spørgsmål angående adoptionsloven nogle gange, og når vi bliver ved med at presse på, hænger det i hvert fald for mit vedkommende bl. a. sammen med, at jeg gerne så, at den blev